

غالباً بر همین طریق افتاده کرده است و بعد از این سخنان ابن عباس و جواب ابن عباس از تولدت نافع ابن ابی ذر و این هرت بر این را سیوطی در لغت آن ذکر کرده است بعد از آن شرح جزینی که مجازی از ائمه تعبیر نقل کرده است بعد از آن شرح جزینی که سیر مغربین از صحابه و تابعین و تبع تابعین روایت کرده اند و در انساب می نماید که در باب پنجم از این رساله جمله از شرح غریب قرآن باشد از قول جمع کتم و آن را در استغله از تا که کسی خواهد داخل این رساله زد و اگر کسی خواهد جدا گانه یا کسیر و ولانس نماید مشقون مذاهب در اینجا می باید دانست که صحابه و تابعین کجایی تعبیر می کرده لفظ را بعد از معنی او کلام تاخر از تعقیب میکنند آن تعبیر قدیم را از جهت تتبع لغت و توضیح سوار استعمال و توضیح درین رساله نیز در آن تعبیر مسکت است و تعقیب و نقد آن را از معنی است غیر این موضع **مصحح** هر سخنی و قوی

مصحح

در...

و هر نکته مکانی دارد **فضل** در مواضع صحیح درین تعبیر که است آن بسیار است و اختلاف در اینجا بی شمار معرفت با شرح و است و اقوی وجه صحت اختلاف اصطلاح تقدیم و تاخیر است درین باب آنچه از استغوا کلام صحابه و تابعین معلوم است آنست که ایشان نسخ را استعمال میکردند باز از معنی لغوی که از الله چه چیزی به چیزی نه بازاری معطله را همان پس معنی نسخ نزدیک ایشان از الله بعضی اوصاف آتی است بایت دیگر خواه استیجاب مدت عمل باشد با صرف کلام از معنی متبادر بر غیر متبادر یا بیان التفاف بودن قیدی یا تخصیص عامی یا بیان فارق در میان مخصوص و اعم تعقیب بر آن است ظاهر اما از الله عادت با علیت با شریعت سابقه باب نسخ نزدیک ایشان باب واسع آمد و عقل را در اینجا جلدی شد و اختلاف را کنجایش و بعد از آیت منوره سانه رسیده اند و اگر نیز کجایی غیر محصور است آنچه با اصطلاح مشاخرین نسخ است و در قلیل

فکر کنم